

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Averium Plastics s. r. o.**
sídlem Horní Město 189, 793 44

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

**o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 27486/23/5000-10612-710970 ze dne 5. 9. 2023,
ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně,**

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 7. 11. 2023 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. 27486/23/5000-10612-710970 ze dne 5. 9. 2023, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj – platební výměr č. j. 3649216/22/3200-31471-810365 ze dne 7. 9. 2022. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobci vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně za porušení povinností, které měl žalobce jako příjemce dotace Ministerstva pro místní rozvoj, která mu byla poskytnuta rozhodnutím č. j. MMR-37720/2014-55 ze dne 11. 12. 2014. Finanční orgány dospěly k závěru, že žalobce pochybil při zadávání veřejných zakázek na dodávku vstříkovací formy

pro nízkou přepravku, vstřikovací formy pro KEG uzávěr a souboru vstřikovacích forem pro skládací přepravku. Za tato porušení podmínek dotace mu byl stanoven odvod ve výši 407 954,10 Kč (tj. 25% z částky dotace poskytnuté na financování veřejných zakázek).

Žalobní body

2. Žalobce v žalobě namítl, že soubor vstřikovacích forem Ecobox byl zakoupen od výrobního družstva IRISA jako již použitý soubor forem. Na rozdíl od ostatních dvou zakázek se nejednalo o zakázkovou výrobu forem. Finanční orgány měly proto tuto zakázku posuzovat odděleně od zbylých dvou. Žalovaný dle žalobce prováděl nesprávný „průzkum trhu“, neboť se neměl dotazovat na zakázkovou výrobu forem, ale na možnost dodání použitých forem.
3. Dále žalobce namítl neproporcionalitu uložené výše odvodu ve vztahu k porušené povinnosti. Porušení bylo pouze o 3% nad limit, kdežto odvod byl stanoven ve výši 25% z částky použité na veřejné zakázky, a to jen s odkazem na pokyn Generálního finančního ředitelství.

Vyjádření k žalobě

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 19. 12. 2023 navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že žalobce neoprávněně rozdělil předmět veřejných zakázek, kdy součet jejich hodnot přesahoval stanovený limit 2 mil. Kč. Žalobce měl všechny tři zakázky zadat jako jednu postupem pro zadávání podlimitní veřejné zakázky. Protože tak neučinil, znemožnil (omezil) hospodářskou soutěž. Žalovaný sám doplnil dokazování, kdy zjistil, že na českém trhu je celá řada společností, které byly schopny dodat všechny předměty všech tří zakázek společně a ověřily věcnou a funkční souvislost předmětných zakázek. Žalovaný akcentoval v napadeném rozhodnutí podrobně rozebranou místní, časovou, věcnou a funkční souvislost předmětných zakázek. Žalovaný také připomenul, že žalobce mohl rozdělit předměty veřejných zakázek na části.
5. Pokud se týče námitky nedodržení zásady proporcionality, žalovaný uvedl, že postupoval podle Pokynu D53, kde je pro pochybení ve formě neoprávněného rozdělení předmětu plnění veřejné zakázky stanoven odvod procentním rozmezím 25-50% z částky použité na financování předmětu veřejné zakázky. Odvod byl stanoven na dolní hranici, kdy správní orgány vzaly v úvahu všechny okolnosti svědčící ve prospěch žalobce. Narušení hospodářské soutěže je však samo o sobě závažným pochybením, proto nebyl důvod pro vybočení z rozmezí daného pokynem.

Postup krajského soudu

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Obě strany souhlasily s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Skutková zjištění

7. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobci byla Ministerstvem pro místní rozvoj rozhodnutím č. j. MMR-37720/2014-55 ze dne 11. 12. 2014 poskytnuta ze státního rozpočtu dotace na realizaci projektu „Averium Plastics – provozovna Horní město“. Výše dotace činila 2 979 000 Kč. Dne 10. 3. 2022 zahájil Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj u žalobce daňovou kontrolu zaměřenou na plnění rozpočtové kázně při nakládání s peněžními

prostředky ze zmíněné dotace. Daňová kontrola byla ukončena dne 1. 9. 2022. Na základě kontrolních zjištění dospěl správce daně k závěru, že žalobce pochybil při zadávání veřejných zakázek na dodávku vstřikovací formy pro nízku přepravku, vstřikovací formy pro KEG uzávěr a souboru vstřikovacích forem pro skládací přepravku. Tím došlo k porušení pravidel pro poskytnutí zmíněné dotace, a tudíž i k porušení rozpočtové kázně. Správce daně platebním výměrem č. j. 3649216/22/3200-31471-810365 ze dne 7. 9. 2022 vyměřil žalobci odvod do státního rozpočtu ve výši 407 954, 10 Kč (tj. ve výši 25% z částky dotace poskytnuté na financování předmětných veřejných zakázek). Žalobce napadl platební výměr odvoláním, jehož odvolací důvody korelují se žalobními body. O odvolání žalovaný (po doplněném dokazování) rozhodl napadeným rozhodnutím tak, že ho zamítl.

Otázka oprávněnosti rozdělení veřejných zakázek

8. Podle podmínek rozhodnutí o dotaci byl žalobce mj. povinen provést výběr dodavatele podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů. Dle § 13 odst. 3 tohoto zákona zadavatel nesmí rozdělit předmět veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v tomto zákoně. Jak plyne z žalovaným citovaného rozsudku podepsaného soudem č. j. 25 Af 124/2020-30 ze dne 17. 2. 2022, ze součtu hodnoty veřejných zakázek je třeba vycházet v případech, jestliže předměty zakázek spolu místně, časově, věcně, funkčně a technologicky souvisí.
9. Žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně rozebral místní, časovou, věcnou, funkční a technologickou souvislost; na tento rozbor soud odkazuje, neboť se s ním plně ztotožňuje.
10. Žalovaný zpochybňoval tuto souvislost zakázek tím, že dvě vstřikovací formy (pro nízku přepravku a pro KEG uzávěr) byly pořízeny na základě smlouvy o dílo, kdežto soubor vstřikovacích forem Ecobox byl pořízen jako použitý soubor na základě kupní smlouvy.
11. Podle soudu však uvedená skutečnost neruší funkční ani jinou souvislost všech tří veřejných zakázek. To, zda je předmět zakázky vyroben na zakázku nebo prodán jako hotový, je věcí dodavatele, který se účastní zadávacího řízení. Soud nezpochybňuje tvrzení žalobce, že dodání použitých forem je zpravidla levnější než jejich výroba na zakázku, nicméně to je skutečnost, která se měla projevit v provedeném zadávacím řízení (ten, kdo by měl poptávané formy hotové, by je mohl nabídnout levněji než ten, kdo by je teprve musel vyrobit). Tato skutečnost však nemá vliv na jednotlivé aspekty souvislosti všech tří plnění, jak je podrobně rozebral žalovaný v napadeném rozhodnutí. Tyto souvislosti jsou dány povahou samotných poptávaných věcí (o jaké věci se jedná, k čemu, kde a kdy mají sloužit). Nejsou však dány povahou jejich pořízení.
12. Z téhož důvodu není důvodná ani žalobcová námitka, že žalovaný provedl nesprávný průzkum trhu. K provedení průzkumu trhu stačilo zjistit, zda byly jiné společnosti schopné dodat předmět zakázky, a není rozhodné jakou formou (zda na základě prodeje zboží na skladě, nebo na základě zakázkové výroby). Soud také žalobce odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí včetně poučení o možnosti postupovat dle § 98 zákona o veřejných zakázkách (rozdělení zakázky na části).

Otázka souladu stanoveného odvodu s principem proporcionality

13. Žalobce dále namítal, že výše odvodu neodpovídá míře porušení jeho povinností.

14. Soud se neztotožňuje s tvrzením žalobce, že danou otázku žalovaný posoudil nedostatečně, resp. nepřezkoumatelně. Žalovaný se opíral zejména o pokyn Generálního finančního ředitelství č. GFR-D-53, kde v příloze v oddíle I bodu 12 je za neoprávněné rozdělení předmětu plnění veřejné zakázky předepsán odvod ve výši 25% až 50% z částky použité na financování předmětné veřejné zakázky. K pokynům obdobné povahy Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 7 Afs 156/2023-56 ze dne 17. 6. 2024 uvedl, že „*vnitřní předpisy Generálního finančního ředitelství, které procentním rozpětím stanoví výši odvodů za porušení rozpočtové kázně v zájmu zajištění předvídatelného postupu finančních úřadů, v zásadě reflektují judikaturu zdejšího soudu vztahující se ke stanovení odvodů za porušení rozpočtové kázně, podle níž je třeba při stanovení příslušného odvodu zvažovat okolnosti konkrétního porušení rozpočtové kázně a vycházet z principu proporcionality mezi závažností tohoto porušení a výší za ně předepsaného odvodu. (...) Vymezení výše odvodu pro případ porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek procentním rozmezím s ohledem na typovou závažnost vytýkaného porušení zákona o veřejných zakázkách (s možností dalšího snížení na základě konkrétních okolností) lze obecně považovat za možný a rozumný způsob, jak zabezpečit předvídatelné a přiměřené rozhodování různých finančních úřadů.*“ Žalovaný podrobně uvedl, v čem spatřuje okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch žalobce. Žalobcem vyzdvihované okolnosti svědčící v jeho prospěch nebyly žalovaným ignorovány, ale staly se důvodem pro vyměření odvodu na samé spodní hranici rozpětí daného pokynem GFR-D-53.
15. Soud samozřejmě připouští, že finanční orgány mohou podle okolností případu stanovit odvod nižší, než stanoví pokyn GFR. Musí se však jednat o případy netypové, vymykající se běžným případům, na něž pokyn pamatuje. O takový případ se však v nyní projednávané věci nejednalo. Samotné omezení hospodářské soutěže – byť bez vlivu na účel samotného projektu – představuje porušení širšího účelu poskytnuté dotace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 181/2022-31 ze dne 26. 9. 2023), což žalovaný v napadeném rozhodnutí výslovně akcentoval (odst. 35).

Závěr a náklady řízení

16. Protože žalobní námitky zčásti zrcadlí námitky odvolací, odkazuje soud žalobce v podrobnostech na odůvodnění napadeného rozhodnutí, s nímž se ztotožňuje.
17. Ze shora uvedených těchto důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

V Ostravě dne 19. června 2025

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu